

סוג הבחינה: א. בגרות לבתי ספר על-יסודיים
 ב. בגרות לנבחנים אקסטרניים
 מועד הבחינה: קיץ תשע"ג, 2013
 מספר השאלון: 134,001107

מדינת ישראל
משרד החינוך

תנ"ך

יחידת הלימוד הרביעית

הוראות לנבחן

- א. משך הבחינה: שעה וחצי.
- ב. מבנה השאלון ומפתח ההערכה: בשאלון זה שני פרקים.
 פרק ראשון – (26x2) – 52 נקודות
 פרק שני – (16x3) – 48 נקודות
 סה"כ – 100 נקודות
- ג. חומר עזר מותר בשימוש: תנ"ך שלם בלי פירושים, בלי תוספות ובלי תרגום. מותר להשתמש בתנ"ך שיש בו מפות.
- ד. הוראות מיוחדות: (1) אל תעתיק את השאלה; כתוב את מספרה בלבד.
 (2) התרכזו בנושא. שים לב לכתב, לכתיב ולפיסוק.

הערה: בקטעים המצולמים מן התנ"ך בא השם המפורש בצורת ה'.

כתוב במחברת הבחינה בלבד, בעמודים נפרדים, כל מה שברצונך לכתוב כטיוטה (ראשי פרקים, חישובים וכדומה).
 רשום "טיוטה" בראש כל עמוד טיוטה. רישום טיוטות כלשהן על דפים שמחוץ למחברת הבחינה עלול לגרום לפסילת הבחינה!

ההנחיות בשאלון זה מנוסחות בלשון זכר ומכוונות לנבחנות ולנבחנים כאחד.

בהצלחה!

/המשך מעבר לדף/

תנ"ך, קיץ תשע"ג, מס' 134,001107

- 2 -

השאלות

פרק ראשון (52 נקודות)

ענה על שתיים מהשאלות 1-3 (לכל שאלה – 26 נקודות).

1. קרא רות, א', 1-7, 19-22.

רות, א', 1-7

א ויהי בימי שפט השפטים ויהי דעב בארץ וילך איש מבית
 ב לחם יהודה לגור בשדי מואב הוא ואשתו ושני בניו ושם
 האישי אלימלך ושם אשתו נעמי ושם שני בניו מחלון
 וכליון אפרתים מבית לחם יהודה ויבאו שדי מואב ויהיו
 ג שם: ומת אלימלך איש נעמי ותשארה היא ושני בניה:
 ד וישאו להם נשים מאביות שם האחת ערפה ושם השנית
 ה רות וישבו שם בעשר שנים: ומתו גם שניהם מחלון וכליון
 ו ותשארה האשה משני ילדיה ומאישה: ותקם היא וכלתיה
 ו ותשב משדי מואב כי שמעה בשדה מואב כי פקד ה'
 ז את עמו לתת להם לחם: ותצא מן המקום אשר היתה-
 שמה ושתי כלתיה עמה ותלכנה בדרך לשוב אל-ארץ
 יהודה:

רות, א', 19-22

ט ותלכנה שתיהם עד-בואנה
 ב בית לחם ויהי כבואנה בית לחם ותהם כל-העיר עליהן
 כ ותאמרנה הזאת נעמי: ותאמר אליהן אל-תקראנה לי
 כא נעמי קראן לי מרא כי-המר שדי לי מאד: אני מלאה הלכתי
 וריקם השיבני ה' למה תקראנה לי נעמי ה' ענה בי
 כב ושדי הרע-לי: ותשב נעמי ורות המואבית כלתה עמה
 השבה משדי מואב והמה באו בית לחם בתחלת קציר
 שערים:

תנ"ך, קיץ תשע"ג, מס' 134.001107

- 3 -

א. קרא פסוקים 1-5 שלפניך, וגם **בראשית**, י"ב, 10, כ"ו, 1.

(1) בקטעים אלה מתוארת תופעה דומה. מהי התופעה? בסס את דבריך על כל אחד מן הכתובים. (5 נקודות)

(2) קרא גם את הקטע מן התלמוד הבבלי שלפניך.

ר' שמעון בן יוחאי אומר: אלימלך, מחלון וכליון, גדולי הדור היו ופרנסי הדור היו, ומפני מה נענשו? מפני שיצאו מהארץ לחוצה לארץ. (תלמוד בבלי, בבא בתרא צא, ע"א)

מהו הפרט שמוסיף קטע זה על הנאמר במגילה? כיצד לדעתך פרט זה עשוי להסביר את חומרת העונש של אלימלך, מחלון וכליון? (6 נקודות)

ב. קרא פסוקים 20-21 שלפניך, וגם **איוב**, א', 20-21.

(1) הן נעמי הן איוב סבורים כי הגורל שלהם הוא תוצאה של מעורבות האל.

בסס טענה זו על דוגמה אחת מכל כתוב, והסבר כל דוגמה. (8 נקודות)

(2) נעמי מבקשת להיקרא בשם חדש.

הסבר במה בקשה זו מבטאת תחושה של היפוך גורל. בתשובתך התייחס הן לשם המקורי והן לשם החדש. (7 נקודות)

2. קרא בראשית, י"ט, 30-38.

וַיַּעַל לוֹט מִצֹּעֵר
 וַיֵּשֶׁב בְּהַר וּשְׁתֵּי בָנָיו עִמּוֹ כִּי יָרָא לְשֹׁכְתֵי בְּצֹעֵר וַיֵּשֶׁב
 בַּמְעָרָה הוּא וּשְׁתֵּי בָנָיו: וַתֹּאמֶר הַבְּכִירָה אֶל־הַצְּעִירָה
 אָבִינוּ זָקֵן וְאִישׁ אֵין בְּאָרְץ לְבֹא עָלֵינוּ כְּדֹךְ כָּל־הָאָרֶץ:
 לָכֵן נִשְׁקָה אֶת־אָבִינוּ יָיִן וְנִשְׁכְּבָה עִמּוֹ וְנַחֲיָה מֵאָבִינוּ זָרַע:
 וַתִּשְׁקֶינָה אֶת־אָבִיהֶן יָיִן בַּלַּיְלָה הוּא וַתְּבֹא הַבְּכִירָה וַתִּשְׁכַּב
 אֶת־אָבִיהָ וְלֹא־יָדַע בְּשֹׁכְבָהּ וּבְקֹמָהּ: וַיְהִי מִמַּחֲרַת וַתֹּאמֶר
 הַבְּכִירָה אֶל־הַצְּעִירָה הַזֶּה־שִׁכַּבְתִּי אִמָּשׁ אֶת־אָבִי נִשְׁקָנוּ יָיִן
 גַּם־הַלַּיְלָה וּבָאִי שִׁכְבִּי עִמּוֹ וְנַחֲיָה מֵאָבִינוּ זָרַע: וַתִּשְׁקֶינָה גַּם
 בַּלַּיְלָה הַהוּא אֶת־אָבִיהֶן יָיִן וַתִּקַּם הַצְּעִירָה וַתִּשְׁכַּב עִמּוֹ
 וְלֹא־יָדַע בְּשֹׁכְבָהּ וּבְקֹמָהּ: וַתַּהַרְיֵן שְׁתֵּי בָנוֹת־לוֹט מֵאָבִיהֶן:
 וַתֵּלֶד הַבְּכִירָה בֵּן וַתִּקְרָא שְׁמוֹ מוֹאָב הוּא אָבִי־מוֹאָב עַד־
 הַיּוֹם: וְהַצְּעִירָה גַּם־הוּא יָלְדָה בֵּן וַתִּקְרָא שְׁמוֹ בְּנֵי־עַמִּי הוּא
 אָבִי בְנֵי־עַמּוֹן עַד־הַיּוֹם:

א. קרא גם רות, ג', ואת דברי י' זקוביץ שלפניך.

הדמיון שבין סיפור בנות לוט למסופר ברות, פרק ג' [...] מבליט את השוני ומבטא את מגמתה הפולמוסית של תמונת הגורן במגילה... [דמיון זה] מעמיד אותנו על מעלתה של רות המואבייה לעומת אמו של מואב ואחותה. (מן המאמר: "שיפוט לטובת גיבורו של סיפור הבבואה")

(1) ציין והסבר שתי נקודות דמיון בין הקטע מבראשית, י"ט שלפניך לבין הסיפור ברות, ג'.
 (6 נקודות)

(2) ציין שני הבדלים בין שני הסיפורים, והסבר במה כל הבדל מבליט את מעלתה של רות. (12 נקודות)

ב. לדברי זקוביץ במאמרו "שיפוט לטובת גיבורו של סיפור הבבואה", מהו הנושא השנוי במחלוקת שהניע את מחבר מגילת רות להתפלמס עם סיפור בנות לוט?
 (8 נקודות)

תנ"ך, קיץ תשע"ג, מס' 134.001107

- 5 -

שים לב: המשך הבחינה בעמוד הבא.

/המשך בעמוד 6/

3. קרא איכה, ד', 1-12, 22.

איכה, ד', 1-12

א איכה יועם זהב ישנא הפתס הטוב תשתפכנה אבני־קדש
 ב בראש כל־חוצות: בני ציון היקרים המסלאים בפו איכה
 ג נחשבו לנבלי־חרש מעשה ידי יוצר: גם־תנין חלצו שד
 ד היניקו גזריהן בת־עמי לאכזר כי ענים במדבר: דבק לשון
 ה יונק אל־חפו בצמא עוללים שאלו לחם פדש אין להם:
 ו האכלים למעדנים נשמו בחוצות האמנים עלי תולע חבקו
 ז אשפות: ויגדל עון בת־עמי מחטאת סדם ההפוכה כמו־
 ח רגע ולא־חלו בה ידים: זכו נזיריה משלג צחו מחלב אדמו
 ט עצם מפנינים ספיר גזרתם: חשך משחור תאדם לא נפרו
 י בחוצות צפד עורם על־עצמם יבש היה כעץ: טובים היו
 יא חללי־חרב מחללי רעב שהם יזבו מדקרים מתנובות שדי:
 יב ידי נשים רחמניות בשלו ילדיהן היו לברות למו בשבר
 יג בת־עמי: כלה הִיא את־חמתו שפך חרון אפו ויצת־אש
 יד בציון ותאכל יסדתיה: לא האמינו מלכי־ארץ וכל ישבי
 יו תבל כי יבא צר ואויב בשערי ירושלים:

תנים
 כיענים

כל

איכה, ד', 22

כב תס־עונך בת־ציון לא יוסיף להגלותך
 פקד עונך בת־אדום גלה על־חטאתך:

תנ"ך, קיץ תשע"ג, מס' 134,001107

- 7 -

א. (1) קרא פסוקים 1-2 שלפניך.

באמצעות דימויים ומטפורות מתחום המתכות היקרות, מתואר בפסוקים אלה מצבם של בני ציון אחרי החורבן לעומת מצבם לפניו. הסבר שני דימויים או מטפורות כאלה. (6 נקודות)

(2) קרא פסוק 5 שלפניך.

תאר את השינוי שחל במצב של בני ציון, על פי פסוק זה. (6 נקודות)

ב. (1) קרא פסוק 6, ואת הפירוש של י' קליין שלפניך.

'ולא חלו בה ידים'. לא נגעו בה [בסדום] ידי האויב לרעה. סדום, בניגוד לירושלים, נהפכה ב־רגע בידי אלוהים עצמו, מבלי שפגעה בה יד אדם. (עולם התנ"ך, "מגילות")

על פי פירוש זה, הסבר במה העונש של ירושלים קשה יותר מן העונש של סדום.

(7 נקודות)

(2) קרא פסוק 22 שלפניך.

באר שתיים מן הבשורות בפסוק, והסבר במה הן משנות את הלך הרוח של הקינה.

(7 נקודות)

פרק שני (48 נקודות)

ענה על שלוש מהשאלות 4-8 (לכל שאלה – 16 נקודות).

4. קרא שיר השירים, ב', 1-7; 10-14.

שיר השירים, ב', 1-7

א אני חבצלת השרון שושנת העמקים: כְּשׁוֹשְׁנָה בֵּין הַחוּחִים
 ג כֵּן רֵעִיתִי בֵּין הַבָּנוֹת: כְּתַפּוּחַ בְּעֵצֵי הַיַּעַר כֵּן דוּדֵי בֵּין
 ד הַבָּנִים בְּצִלּוֹ חֲמֹדֵי וַיִּשְׁבְּתִי וּפְרִיּוֹ מִתּוֹק לַחֲכִי: הֲבִיאֲנִי
 ה אֶל-בֵּית הַיַּיִן וְדָגְלוּ עָלַי אֲהָבָה: סִמְכוּנִי בְּאִשִּׁישׁוֹת רַפְדוּנִי
 ו בַּתְּפוּחִים כִּי-חֹלֶת אֲהָבָה אָנִי: שְׂמָאלוֹ תַּחַת לְרַאשִׁי וַיְמִינִי
 ז תַּחְבֵּקֵנִי: הַשִּׁבְעָתִי אֶתְכֶם בְּנוֹת יְרוּשָׁלַם בְּצַבָּאוֹת אוֹ
 בְּאֵילוֹת הַשָּׂדֶה אִסְתַּעֲרוּ וְאִסְתַּעֲרוּ אֶת-הָאֲהָבָה עַד
 שְׁתַּחֲפֹץ:

שיר השירים, ב', 10-14

א עֲנֵה דוּדֵי וְאָמַר לִי קוֹמִי לְךָ רֵעִיתִי יַפְתִּי וּלְכִי-
 ב לְךָ: כִּי-הִנֵּה הִסְתּוֹ עֲבַר הַגֶּשֶׁם חֲלָף הַלֶּךְ לוֹ: הַנְּצַנִּים נִדְּאוּ
 ג בְּאֶרֶץ עֵת הַזְּמִיר הַגִּיעַ וְקוֹל הַתּוֹר נִשְׁמַע בְּאֶרְצֵנוּ: הַתְּאֵנָה
 ד חֲנֻטָּה פָּגְיָה וְהַגִּפְנִים סִמְדָר נִתְּנוּ רֵיחַ קוֹמִי לְכִי רֵעִיתִי יַפְתִּי לְךָ
 ה וּלְכִי-לְךָ: יוֹנְתִי בַּחֲגוּי הַפֶּלַע הַפֶּתֶל הַמְדֻרָּגָה
 ו הָרְאִינִי אֶת-מְרְאִיךָ הַשְּׂמִיעֵנִי אֶת-קוֹלְךָ כִּי-קוֹלְךָ עָרֵב
 ז וּמְרְאִיךָ נְאוּהָ:

א. בפסוקים 2-3 שלפניך הדוד והרעיה משתמשים בדימויים מתחום הצומח.

(1) הסבר במה הדימוי שהדוד משתמש בו בפסוק 2 מבטא את הערכתו כלפי הרעיה, ובמה הדימוי שהרעיה משתמשת בו בחלקו הראשון של פסוק 3 (עד האתנחתא) מבטא את הערכתה כלפי הדוד. (6 נקודות)

(2) בחלק השני של פסוק 3 הרעיה מפתחת את הדימוי שהשתמשה בו בחלק הראשון של הפסוק. הסבר את ההתפתחות. (4 נקודות)

ב. ביחסים בין בני זוג יש מצבים של קרבה פיזית ושל ריחוק פיזי.

כיצד כל אחד מן המצבים האלה בא לידי ביטוי בקטעים שלפניך? בסס את דבריך

על הכתוב. (6 נקודות)

תנ"ך, קיץ תשע"ג, מס' 134,001107

- 9 -

5. קרא שיר השירים, ח', 1-4; 8-10.

שיר השירים, ח', 1-4

א מי יתנך באח לי יונק שדי אמי אמצאך בחוץ
 ב אשקך גם לא יבוז לי: אנהגך אביאך אל-בית אמי תלמדני
 ג אשקך מיין הרקח מעסים רמני: שמאלו תחת ראשי וימינו
 ד תחבקני: השבעתי אתכם בנות ירושלים מהתעירו ומה-
 תעדרו את-האהבה עד שתחפץ:

שיר השירים, ח', 8-10

ח אחות
 לני קטנה ושדים אין לה מה-נעשה לאחותנו ביום שיבדר-
 ט בה: אס-חומה היא נבנה עליה טירת כסף ואס-דלת היא
 י נצוד עליה לוח ארזי: אני חומה ושדי כמגדלות אז הייתי
 בעיניו כמוצאת שלום:

א. לפי פסוקים 1-3 שלפניך הנערה מביעה משאלה.

(1) מהי המשאלה, ומהו צירוף המילים המלמד כי מדובר במשאלה? (5 נקודות)

(2) במה משאלה זו משקפת את המציאות החברתית באותה תקופה? (5 נקודות)

ב. האם לדעתך היחס של האחים אל הנערה, כפי שהוא בא לידי ביטוי בפסוקים 8-9 שלפניך,

עולה בקנה אחד עם המשאלה של הנערה בפסוקים 1-3 שלפניך? נמק. (6 נקודות)

6. קרא קהלת, ב', 4-11; 18-23.

קהלת, ב', 4-11

ד הגדלתִי מעֲשֵׂי בְנֵיתִי לִי בְהֵיטֵב
 ה נִטְעַתִּי לִי בְרָמִים: עָשִׂיתִי לִי גִנּוֹת וּפְרָדִים וְנִטְעַתִּי בָהֶם עֵץ
 ו כָּל־פְּרִי: עָשִׂיתִי לִי בְרָכוֹת מִיַּם לְהַשְׁקוֹת מֵהֶם יַעַר צוֹמֵחַ
 ז יַעֲצִים: קָנִיתִי עֲבָדִים וּשְׁפָחוֹת וּבְנֵי־בַיִת הָיָה לִי גַם מְקַנְהַ בְּקָדֹךָ
 ח וְצֵאן הַרְבֵּה הָיָה לִי מִכֹּל שֶׁהָיוּ לִפְנֵי בִירוֹשָׁלַם: כָּנַסְתִּי לִי
 ט גֶּם־כֶּסֶף וְזָהָב וּסְגֻלַּת מְלָכִים וְהַמְדִינֹת עָשִׂיתִי לִי שָׂרִים
 פ וְשָׂדוֹת וְתַעֲנָנוֹת בְּנֵי הָאָדָם שָׂדֵה וּשְׂדוֹת: וְגָדַלְתִּי וְהוֹסַפְתִּי
 צ מִכֹּל שֶׁהָיָה לִפְנֵי בִירוֹשָׁלַם אֲף חֲכָמָתִי עֲמֹדָה לִי: וְכֹל אֲשֶׁר
 כּו שָׂאֵלוּ עֵינַי לֹא אֶצְלַתִּי מֵהֶם לֹא־מִנְעַתִּי אֶת־לִבִּי מִכָּל־שִׂמְחָה
 לו כִּי־לִבִּי שָׂמַח מִכָּל־עֲמָלִי וְזֶה־הָיָה חֶלְקִי מִכָּל־עֲמָלִי: וּפְנִיתִי
 לא אֲנִי בְּכָל־מַעֲשֵׂי שֶׁעָשׂוּ יָדַי וּבְעֵמָל שֶׁעֲמַלְתִּי לַעֲשׂוֹת וְהִנֵּה
 לב הַכֹּל הֶבֶל וְרֵעוֹת רֵיחַ וְאֵין יִתְרוֹן תַּחַת הַשָּׁמַשׁ:

קהלת, ב', 18-23

יד וּשְׁנֵאתִי אֲנִי אֶת־כָּל־עֲמָלִי שֶׁאֲנִי עֹמֵל תַּחַת הַשָּׁמַשׁ שֶׁאֲנִי חָנוּ
 ט לאָדָם שֶׁיְהִיָּה אַחֲרָי: וּמִי יוֹדֵעַ הַחֲכֵם יִהְיֶה אוֹ סֹכֵל וַיִּשְׁלַט
 כ בְּכָל־עֲמָלִי שֶׁעֲמַלְתִּי וּשְׁחַכְמַתִּי תַּחַת הַשָּׁמַשׁ גַּם־זֶה הֶבֶל:
 ג וּסְבוֹתַי אֲנִי לִיאֵשׁ אֶת־לִבִּי עַל כָּל־הָעֵמָל שֶׁעֲמַלְתִּי תַּחַת
 ד הַשָּׁמַשׁ: כִּי־יֵשׁ אָדָם שֶׁעֲמָלוֹ בַּחֲכָמָה וּבִדְעַת וּבְכִשְׁרוֹן
 ה וּלְאָדָם שֶׁלֹּא עֲמָל־בוֹ יִתְנַנֵּן חֶלְקוֹ גַּם־זֶה הֶבֶל וְרֵעָה רַבָּה:
 ו כִּי מֵה־הַזֶּה לְאָדָם בְּכָל־עֲמָלוֹ וּבְרַעְיוֹן לִבּוֹ שֶׁהוּא עֹמֵל
 ז תַּחַת הַשָּׁמַשׁ: כִּי כָל־יָמָיו מְכַאֲבִים וְכָעַם עֲנִינּוֹ גַם־בְּלִילָה
 ח לֹא־שָׁכַב לִבּוֹ גַּם־זֶה הֶבֶל הוּא:

תנ"ך, קיץ תשע"ג, מס' 134,001107

- 11 -

- א. (1)** בפסוקים 4-9 שלפניך המילה "לי" נזכרת תשע פעמים.
יש הטוענים כי החזרה על מילה זו עשויה להסביר מדוע המסקנה של קהלת היא ש"הכל הבל ורעות רוח" (פסוק 11).
הסבר טענה זו. (4 נקודות)
- (2)** בפסוקים 9-11 שלפניך יש מילה שנזכרת שבע פעמים.
מהי המילה, ובמה היא מסייעת להעניק תוקף למסר של קהלת שבפסוק 11?
(4 נקודות)
- ב.** קרא פסוקים 18-23 שלפניך.
לפי המסופר בפסוק 18, קהלת שונא נכסים וצבירת נכסים.
על פי פסוקים 18-23, ציין שתי סיבות ליחס זה של קהלת לנכסים ולצבירתם.
בסס את דבריך על הכתוב.
(8 נקודות)

תנ"ך, קיץ תשע"ג, מס' 001107, 134

- 12 -

7. קרא את התוספת למגילת אסתר, ד', 16-20.

<p>אָתָּה יוֹדַע פֶּלַל וְתַדַּע כִּי שָׁנֵאתִי כְבוֹד מְרַעִים וְאַתָּעֵב מִשָּׁכֵב עָרֶל וְקַל- נָכָר: אָתָּה תַדַּע צָרְתִּי כִּי-[תַעֲב] אָתָּעֵב אֶת-אוֹת הַנְּאוֹן אֲשֶׁר עַל- רֵאשֵׁי יְיָוִם הַרְאוֹתִי אֶתְעַבְנִי כְּקִנְד עֲדִים וְלֹא אֲשָׁאֲנוּ בִימֵי מְנוּחָתִי: אַף לֹא אֶקְלָה אֶמְתָּה מִשְׁלֶחַן הַמֶּן וְאֶת-מִשְׁמַח הַמֶּלֶךְ לֹא כִפַּרְתִּי וְיִין נִסְכּוֹ לֹא שְׁתִּיתִי: אַף לֹא שָׁמַחַה אֶמְתָּה לְמֶן-הַיּוֹם אֲשֶׁר הִעֲבִירוּנִי הַלּוֹם וְעַד עָתָה כִּי אִם בָּךְ יְיָ אֱלֹהֵי אֲבֹרְתָם: יְיָ הַאֲדִיר עַל-הַפֶּלַ שָׁמַע קוֹל אוֹבְדֵי תִקְנָה וְהַצִּילֵנוּ מִכַּף שׁוֹקְדֵי אֲנֹן וְהוֹשִׁיעָה-לִּי מִפְתָּדֵי:</p>	<p>טו יז יח יט כ</p>
--	--

א. (1) הקטע שלפניך מן התוספת למגילת אסתר מתמודד עם התופעה של היעדרות האל

ברובד הגלוי של מגילת אסתר.

הסבר קביעה זו. (5 נקודות)

(2) קרא גם אסתר, ד', 12-14.

אף שאלוהים נעדר ברובד הגלוי של מגילת אסתר, בדברי מרדכי הנמסרים לאסתר,

לפי אסתר, ד', 12-14, יש רמז לנוכחות אלוהים.

ציין מהו הרמז, והסבר כיצד הוא רומז לנוכחות אלוהים. (6 נקודות)

ב. הקטע מהתוספת שלפניך, בניגוד למגילת אסתר, מדגיש את הזהות היהודית של אסתר.

הבא מן הקטע ראייה אחת המבססת טענה זו, והסבר אותה. (5 נקודות)

תנ"ך, קיץ תשע"ג, מס' 134,001107

- 13 -

8. קרא אסתר, י'.

א וַיִּשֶׁם
 ב הַמֶּלֶךְ אַחֲשֵׁרֶשׁ וּמֵס עַל-הָאָרֶץ וְאֵינִי הַיָּם: וְכָל-מַעֲשֵׂה
 תִּקְפוֹ וְגִבּוֹרָתוֹ וּפְרִשְׁתֵּי גְדֻלַּת מְרָדְכִי אֲשֶׁר גָּדְלוֹ הַמֶּלֶךְ הַלְוֵא־
 ג הֵם כְּתוּבִים עַל-סֵפֶר דְּבָרֵי הַיָּמִים לְמַלְכִי מְדֵי וּפְרָס: כִּי וּ
 מְרָדְכִי הַיְהוּדִי מִשְׁנֵה לְמֶלֶךְ אַחֲשֵׁרֶשׁ וְגָדוֹל לַיְהוּדִים וְרָצוּ
 לְרֹב אֲחִיו דָּרֵשׁ טוֹב לְעַמּוֹ וְדִבֵּר שְׁלוֹם לְכָל-זֶדְעוֹ:

א. קרא גם אסתר, ט', 29-32.

פרק י' אינו כלול בתרגומים אחדים של המגילה.

האם לדעתך היה אפשר לסיים את המגילה בסוף פרק ט' נמק. (6 נקודות)

ב. יש הטוענים כי פרק י' מביע תמיכה בישיבת יהודים בגלות, ויש הטוענים כי הפרק

מביע ביקורת עקיפה על מצב זה.

הבא מן הקטע שלפניך ראייה אחת המחזקת את הטענה הראשונה וראייה אחרת המחזקת

את הטענה השנייה. הסבר את דבריך. (10 נקודות)

בהצלחה!

זכות היוצרים שמורה למדינת ישראל
 אין להעתיק או לפרסם אלא ברשות משרד החינוך